

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915010356
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5915010356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Č.k.: 1T/79/2015-341 IČS: 5914010356

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému Y. E., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.05.2016 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Y. E., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom X. Y. XX, okres V., SZČO, na slobode,

u z n á v a s a v i n n é h o , ž e

dňa 28.11.2012 v čase okolo 18.00 h viedol motorové vozidlo značky Peugeot 407, evidenčné číslo RK745BM po ceste I/18 v meste Ružomberok, v pravom jazdnom pruhu z dvoch pruhov určených pre daný smer jazdy, v smere od Liptovského Mikuláša na Martin, pričom v km 518,400 v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke nedal prednosť chodcovi I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, V., prechádzajúcemu cez priechod pre chodcov a vo vzdialenosti 5,0 až 5,6 metra od pravého okraja cesty narazil prednou ľavou časťou vozidla do ľavej strany hlavy poškodeného, v dôsledku čoho došlo k jeho následnému pádu na vozovku, pričom I. K. utrpel stredne ťažké zranenia otras mozgu ľahkého stupňa, trieštivú zlomeninu hlavičky kĺbneho výbežku sánky vľavo s miernym posunom úlomkov, tržnozmliaždenú ranu brady a čela vľavo a odreniny na tvári s potrebnou dobou liečby v trvaní 5 týždňov,

p r e t o ž e ,

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 158 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, ktorý mu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, V., odkazuje s uplatneným nárokom na náhradu škody, na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Y. E., na ktorého podala Okresná prokuratúra Ružomberok dňa 30.09.2015 obžalobu pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, Okresný súd Ružomberok dňa 02.12.2015 podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, nakoľko na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom. Poškodený I. K. bol s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 08.03.2016, č.k. 1To/19/2016-289 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

V odôvodnení zrušujúceho uznesenia krajský súd okrem iného konštatoval, že páchatel' je trestne zodpovedný za následok, ktorý spôsobil, len potiaľ, pokiaľ ho zavinil. Zavinenie aspoň z nevedomej nedbanlivosti je dané vtedy, ak sa preukáže, že páchatel' si mal a mohol predstaviť, že príčinný vzťah medzi jeho konaním a následkom sa môže rozvinúť tak, ako sa rozvinul. Pre páchatel'a nepredvídateľný príčinný priebeh nie je v zavinení obsiahnutý a páchatel' nezodpovedá za následok, ktorý takto nastane. Zavinenie z nedbanlivosti nie je vylúčené spoluzavinením iných osôb, vrátane poškodeného. Konanie páchatel'a má povahu príčiny aj vtedy, ak okrem jeho konania spôsobilo následok aj konanie ďalšej osoby (vrátane poškodeného). Príčinná súvislosť medzi konaním páchatel'a a následkom sa totiž neprerušuje ani v prípade, ak ku konaniu páchatel'a pristúpi ďalšia skutočnosť, ktorá spolupôsobí pri vzniku následku, ale konanie páchatel'a zostáva takou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nedošlo. Dôležité pritom je, aby konanie páchatel'a z hľadiska spôsobeného následku bolo príčinou dostatočne významnou.

Odvolačný súd poukázal na závery znalca z odboru cestná doprava, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný mohol zrážke zabrániť zastavením vozidla pred miestom priechodu pre chodcov brzdením na úrovni dosiahnuteľného brzdného spomalenia. Vzhľadom na výsledky doterajšieho dokazovania bolo podľa názoru krajského súdu nepochybné, že k dopravnej nehode došlo za zníženej viditeľnosti vplyvom dennej doby - noc na priechode pre chodcov. Viditeľnosť do diaľky však bola dobrá, v mieste priechodu je verejné osvetlenie. Za existujúcej dôkaznej situácie sa odvolací súd priklonil k verzii prokurátora o priebehu predmetnej dopravnej nehody a zavinení obžalovaného. Z hľadiska súdeného prečinu je dôležité to, že obžalovaný svojim konaním nedodrжал vyššiu mieru opatrnosti z hľadiska jeho objektívneho i subjektívneho vymedzenia vyplývajúcu pre neho z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona o cestnej premávke a porušenie tohto ustanovenia zo strany obžalovaného bolo z hľadiska spôsobeného následku príčinou dostatočne významnou, pretože nebyť tohto porušenia, k spôsobenému následku by nedošlo. Krajský súd tiež zdôraznil, že dodržanie predpísanej rýchlosti vzhľadom na okolnosti cestnej premávky nemusí byť dodržaním primeranej rýchlosti. Krajský súd svoje úvahy uzavrel tým, že bezprostrednou príčinou zrážky motorového vozidla obžalovaného s poškodeným nebol úkon poškodeného (manévra prechádzania cez priechod bez toho, aby sa presvedčil, či sa k nemu neblíži nejaké motorové vozidlo), ale konanie obžalovaného spočívajúce v tom, že nedal prednosť chodcovi I. K., ktorý prechádzal cez priechod pre chodcov z pravej strany na ľavú stranu v smere jazdy vodiča. Podľa krajského súdu obžalovaný tak svojim nezodpovedným konaním vystavil účastníkov cestnej premávky ohrozeniu na zdraví a živote. V konečnom dôsledku spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej

utrpel poškodený ublíženie na zdraví tak, ako to má na mysli ustanovenie § 158 Trestného zákona, v spojení s § 123 ods. 2 Trestného zákona. Na týchto záveroch krajského súdu nemení nič skutočnosť, že poškodený chodec I. K. svojím konaním porušil povinnosti vyplývajúce z neho, okrem iného z ustanovenia § 53 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a spoluzavinil predmetnú dopravnú nehodu, keď si pred priechodom pre chodcov nepočínal mimoriadne opatrne a začal cez priechod prechádzať bez toho, aby sa presvedčil, či sa k nemu neblíži nejaké motorové vozidlo.

Úlohou prvostupňového súdu bolo po doplnení dokazovania v smere naznačenom krajským súdom logickým spôsobom vyhodnotiť všetky dôkazy jednotlivo, ale aj v ich súvislostiach tak, aby došlo k naplneniu primárneho cieľa - zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktorým je spravodlivé rozhodnutie súdu. Takýto postup súdu súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu. Okresný súd Ružomberok v ďalšom konaní mal vyhodnotiť všetky existujúce dôkazy v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom pokiaľ ide o spoluzavinenie poškodeného, ak sa nezmení súčasná dôkazná situácia, na túto skutočnosť prihladne okresný súd pri rozhodovaní o treste a o náhrade škody. Zároveň Krajský súd v Žiline konštatoval, že súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, kedy právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovených otázkach procesného, aj hmotného práva.

Prvostupňový súd, súc viazaný vysloveným právnym názorom súdu vyššieho stupňa, vypočul znalca MUDr. Andreja Hajtmara, ktorý v prípravnom konaní podal znalecký posudok z odboru zdravotníctva. Znalec uviedol, že poškodený K. utrpel zranenia, ktoré boli podrobne popísané v znaleckom posudku. O mechanizme vzniku týchto zranení na tvárovej časti hlavy nasvedčuje tupé násilie, pričom s veľkou pravdepodobnosťou sa mohlo jednať o prudký náraz do predného skla. K takémuto záveru nasvedčuje podľa znalca aj rozsah poškodenia na vozidle obžalovaného. Na druhej strane však nie je možné vylúčiť ani pád, nakoľko niektoré zranenia poškodeného jednoznačne vznikli pádom. Pri absencii relevantných poranení horných a dolných končatín je možné vysloviť pochybnosť o strete vozidla s chodcom, a to jeho prednou časťou, keď ďalšie zdokumentované stopy na vozidle Peugeot tento záver znalca len potvrdzujú. Z tohto dôvodu nie je možné, ktoré zranenia poškodený utrpel pri strete s motorovým vozidlom a ktoré poranenia vznikli následkom pádu na vozovku. Pokiaľ sa týka ďalšieho poškodenia zdravia, ktoré bolo u poškodeného zistené (porucha zvukového aparátu), pri vypracovaní znaleckého posudku tento zdravotný stav konzultoval so znalcom z odboru otorinolaryngológie a foniatrie, ako aj so znalcom z oblasti chirurgie, keď títo znalci sú členmi lekárskej organizácie, ktorá sa zaoberá podávaním znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva. Podľa znalca nebolo potrebné osobne vyšetriť poškodeného, keď vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od zranení do doby, kým bol vypracovaný znalecký posudok, by osobné vyšetrenie pacienta nemalo žiaden vplyv na záveroch, ktoré uviedol v znaleckom posudku. Znalec tiež konštatoval, že u poškodeného bola vykonaná dychová skúška z odstupom 1,2 hodiny po nehode. V tomto čase mal poškodený v tele minimálne 1,51 promile alkoholu. Vzhľadom na časový odstup, ako aj s prihliadnutím na možné podanej infúznej a medikamentóznej liečby mohla výška hladiny alkoholu v krvi poškodeného vzrásť až na 1,78 promile alkoholu a nie je vylúčené, že výška hladiny alkoholu v krvi bola aj vyššia. Z uvedeného vyplynulo, že chodec sa nachádzal v strednom stupni opitosti, pri ktorom už dochádza k postihnutiu všetkých možných vlastností človeka, či už psychických, senzorických alebo motorických. Hlavne v poslednej oblasti podľa znalca alkohol ovplyvňuje koordináciu pohybu, rovnováhu, chôdza takejto osoby je neistá, ťačková, vyskytujú sa nárazy do prekážok a nie je vylúčený ani pád na zem. Z hľadiska ovplyvnenia senzorických vlastností človeka je tu zhoršená adaptácia na striedanie svetla a tmy, ako aj zhoršená adaptácia na prípadné oslnenie motorovým vozidlom.

Na základe takto doplneného dokazovania, s prihliadnutím na dôkazy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline, hodnotiac tieto dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, bolo potrebné kvalifikovať konanie obžalovaného Y. E. ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, teda že inému z nebanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Súd viazaný právnym názorom súdu vyššieho stupňa vysloveného v zrušujúcom uznesení, vychádzajúc z právnych záverov uvedených v tomto uznesení, dospel prvostupňový súd k záveru, že konanie obžalovaného Y. E. bolo takou

významnou skutočnosťou, bez ktorej k vzniknutému následku, t.j. ublíženiu na zdraví poškodeného Podoláka nedošlo, a preto jeho trestná zodpovednosť v súdnej veci je daná. Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o konanie v zmysle § 16 písm. b) Trestného zákona, obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia fyzických osôb. Pravdepodobný motív trestnej činnosti naznačil odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy tak, aby uložený trest plne zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; keď trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Obžalovaný v čase spáchania trestného činu bol živnostníkom, v registri trestov, ani v registri priestupkov nemá žiaden záznam. Podľa aktuálnej evidenčnej karty vodiča bol doposiaľ 1x postihnutý za priestupok podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. pokutou vo výške 20,- eur. Držiteľom vodičského oprávnenia je od 07.05.2008.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, t.j. že doposiaľ viedol riadny život, príťažujúce okolnosti v konaní obžalovaného súdom zistené neboli.

S prihliadnutím na vyššie citované úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ukladaní trestu, dospel k záveru, že hrozba trestom bližšie k polovici trestnej sadzby v trvaní 5 (päť) mesiacov splní účel sledovaný zákonom, u obžalovaného nie je potrebné pristupovať k ukladaniu prísnejšieho trestu, v rámci uloženej skúšobnej doby v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov súd bude skúmať správanie sa obžalovaného.

Pokiaľ sa týka prokurátorom navrhovaného trestu zákazu činnosti, s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax, ako aj s prihliadnutím na výrazné spoluzavinenie poškodeného, by uloženie trestu zákazu činnosti bolo neprimerane prísny, keď navyše obžalovaný vodičské oprávnenie potrebuje v súvislosti s vykonávaním svojej živnosti, preto súd upustil u menovaného od uloženia takéhoto trestu.

Nakoľko pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody u poškodeného Podoláka, aj s prihliadnutím na jeho spoluzavinenie by si vyžadovalo ďalšie rozsiahle dokazovanie, ktoré svojím účelom prevyšuje potreby trestného konania, súd poškodeného I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, V. odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest je v súlade so všetkými princípmi, ktoré zákon pri ukladaní trestov vyžaduje.

Okresný súd Ružomberok

dňa 23.05.2016

JUDr. Ivan ŠTEPITA

s a m o s u d c a

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.